

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010027
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010027.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci proti obžalovanému U. A., narodenému dňa X. G. XXXX, trvale bytom A., K. XXXX/XX, t. č. od 4. augusta 2017 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhanému pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného U. A. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17. mája 2018, č. k. 9T 1/2018-453, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného U. A. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 17. mája 2018, č. k. 9T 1/2018-453 bol obžalovaný U. A. uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že spoločným konaním (s ďalšou osobou) proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, keď skutok mal spáchať na tom skutkovom základe, že : „dňa 01.08.2017 v presne nezistenom čase po 20.30 hod. v meste A. na ulici L., pri zbernom dvore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným R. Q. (vylúčený na samostatné konanie) odzadu napadli poškodeného R. Q. s úmyslom zmocniť sa jeho vecí tým spôsobom, že R. Q. ho najprv udrhel drevenou nohou zo stola hranatého tvaru, o celkovej dĺžke cca 60 cm, do zadnej časti hlavy, a keď sa R. Q. otočil, tak mu obvinený U. A. strhol z pleca čiernu koženú tašku zn. Lasocki, v ktorej sa nachádzali tablet zn. ASUS ZenPad 8.0 model 024 (Z380KL), veci a listiny súvisiace s podnikateľskou činnosťou poškodeného, pero a pentelka zn. PARKER, pánska peňaženka zn. GABAARA s osobnými dokladmi, platobná karta P. P., kreditná karta, vojenská knižka, všetky doklady na meno R. Q. a finančná hotovosť v sume 1100,-€, pričom túto tašku sa snažil R. Q. udržať, no následne dostal od obvineného R. Q. druhý úder opäť drevenou nohou zo stola hranatého tvaru do oblasti hlavy, po ktorom sa ju obvinenému U. A. podarilo z rúk R. Q. vytrhnúť a následne obaja obvinení z miesta činu utiekli na neznáme miesto, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili poškodenému R. Q. škodu na majetku vo výške 1.450,- € a zranenia ako otras mozgu, tržnú ranu v temenej oblasti hlavy, tržnú ranu v záhlavovej oblasti hlavy vpravo a pomliaždenie ramena vpravo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke minimálne 2 (dva) týždne“.

Za to mu okresný súd podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) okresný súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne s R. Q. nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., t. č. vo väzbe ÚVV Leopoldov poškodenému R. Q., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom: A. XX, A. škodu vo výške 1.180,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodeného R. Q. odkázal so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Predseda senátu okresného súdu odôvodnil písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 453 - 458 spisu nasledovne (citácia):

„Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 04.01.2018 na Okresnom súde Trnava obžalobu na obvineného U. A. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 01.08.2017 v presne nezistenom čase po 20.30 hod. v meste A. na ulici L., pri zbernom dvore, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným R. Q. (vylúčený na samostatné konanie) odzadu napadli poškodeného R. Q. s úmyslom zmocniť sa jeho vecí tým spôsobom, že R. Q. ho najprv udrel drevenou nohou zo stoly hranatého tvaru, o celkovej dĺžke cca 60 cm, do zadnej časti hlavy, a keď sa R. Q. otočil, tak mu obvinený U. A. strhol z pleca čiernu koženú tašku zn. Lasocki, v ktorej sa nachádzali tablet zn. ASUS ZenPad 8.0 model 024 (Z380KL), ďalej vecami a listinami súvisiacimi s podnikateľskou činnosťou poškodeného, pero a pentelka zn. PARKER, pánska peňaženka zn. GABAARA s osobnými dokladmi, platobná karta P. P., kreditná karta, vojenská knižka, všetky doklady na meno R. Q. a finančná hotovosť v sume 1100,- €, pričom túto tašku sa snažil R. Q. udržať, no následne dostal od obvineného R. Q. druhý úder opäť drevenou nohou zo stoly hranatého tvaru do oblasti hlavy, po ktorom sa ju obvinenému U. A. podarilo z rúk R. Q. vytrhnúť a následne obaja obvinení z miesta činu utiekli na neznáme miesto, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili poškodenému R. Q. škodu na majetku vo výške 1.600,- € a zranenia ako otras mozgu, tržnú ranu v temnej oblasti hlavy, tržnú ranu v záhlavovej oblasti hlavy vpravo a pomliaždenie ramena vpravo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke minimálne 2 (dva) týždne.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného U. A., svedka - poškodeného R. Q., svedka R. Q., svedka U. N., so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítal výpovede svedkov T. R., L. C. R., Ing. B. Q., L. A., S. L. z prípravného konania, so súhlasom procesných strán prečítal znalecký posudok KEÚ PZ zo dňa 10.11.2017, odborné vyjadrenie MUDr. J. B. PhD. zo dňa 11.11.2017 a oboznámil listinné dôkazy.

- Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní -

Obžalovaný U. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 01.08.2017 v čase o 20.30 hod. išiel na L. ulicu v A., kde uvidel S. L., tak išiel za ňou. Sedela na trávě s pre neho v tom čase neznámym pánom - poškodeným R. Q., ktorý mal cez rameno prehodenú čiernu tašku. Ako prišiel na miesto, poškodený sa postavil a on mu vytrhol kábelu a začal utekať. Poškodený nekládol žiadny odpor. Keď bol od neho asi 150 metrov, začal kričať na S. L., aby išla za ním. Spoločne odišli z miesta skutku. Z odcudzenej tašky vytiahol peňaženku a z nej hotovosť 170 Eur a potom ju zahodil. Z tašky zobral aj tablet, ktorý neskôr vymenil u T. R. za dva staršie telefóny. Potom spoločne so S. L. išli do šenku na C. ulici a potom si hľadali ubytovanie. Keďže hotely boli plné, išli k jeho kamarátovi U. N. na K. ulicu. Na mieste skutku nevidel nikoho ďalšieho okrem poškodeného a S. L., nevidel nikoho napadnúť poškodeného a na spáchaní skutku sa s nikým nedohodol. R. Q. nevidel.

Svedok - poškodený R. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 01.08.2017 sa dohodol s jednou prostitútkou na C. ulici, že mu poskytne orálny sex. Išli spolu dolu popri potoku medzi kríky, ale na miesto nedošli, pretože dostal zozadu úder do hlavy, otočil sa a druhý chlap mu začal ťahať z ramena tašku, ktorú mal prehodenú krížom cez rameno, čomu sa bránil. Potom dostal druhý úder a viac si nepamätá. Ten útočník bol od neho vyšší a ten, čo mu strhol tašku bol asi v jeho výške 170 cm. Mal otras mozgu, pohmoždené rameno. Dopotácal sa na hlavnú cestu, kde mu zavolali záchranku. V odcudzenej taške sa nachádzala peňaženka s hotovosťou 1.100 Eur a tablet, ktoré mu neboli vrátené. V čase skutku bol pod vplyvom alkoholu, vypil tri biele pollitrové streky. Uplatnil si nárok na náhradu škody vo výške 2.300 Eur (1.100 Eur hotovosť, 500 Eur tablet a 700 Eur ušlý zisk).

Svedok R. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že spolu s obžalovaným išli okolo ul. L., kde hľadal svoju ženu a kde sa stal skutok. Na mieste sa nachádzal on, obžalovaný a jedna žena, ktorú nepoznal. Poškodený sedel na zemi a tá žena mu zobrala peňaženku a začala utekať. Toto mu povedala tá žena deň po skutku, on to priamo nevidel. Po tom sa poškodený postavil a snažil sa ho udrieť ako prvý, a preto sa bránil palicou, ktorú našiel na Y. ulici a mal ju pri sebe. Udrel ho dvakrát spredu do hlavy a potom odtiaľ odišiel preč. Či tam bol obžalovaný nevedel. On nič neodcudzil a ani sa na odcudzení a napadnutí poškodeného nedohodol s obžalovaným. Obžalovaný odišiel s tou ženou. Počas jeho konfliktu s poškodeným tam nikto iný nebol.

Svedok U. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutku sa nevie vyjadriť. Dňa 01.08.2017 k nemu okolo 21.00 hod. až 22.00 hod. prišiel obžalovaný so S. L. a doniesol mu nákup. Obžalovaný mal pri sebe aj dva mobilné telefóny zn. Sony Eriksson a Nokia.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka T. R. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že ku skutku sa nevie vyjadriť. Obžalovaný U. A. mu predal tablet zn. ASUS čiernej farby, 7 palcový, ktorý priniesol L. A., ktorý robí taxikára.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne L. C. R. z prípravného konania, v ktorej uviedla, že je družkou R. Q.. Skutok nevidela. V deň skutku išla ponúkať erotické služby na L. ulicu. Prišiel k nej neznámy postarší muž, ktorý mal šedivé vlasy a na sebe čierny ruksak prehodенý cez plece. Bol pod vplyvom alkoholu, a preto ho odmietla a nasadla do auta k inému zákazníkovi. Potom išla k hotelu A. a pýtala sa tam prítomných Rómov, kde je R.. Tí jej povedali, že ho zavolať U. A., pretože si myslel, že ona kričí, čo nebola pravda. Vrátila sa späť na L. ulicu a videla ako R. uteká z L. ulice ako je zberný dvor. Spýtala sa ho, čo sa stalo, na čo jej povedal, že U. A. zobral jednému mužovi peniaze, retiazku aj tablet. U. ho mal oklamať, že tam mala byť ona a kričať. R. a U. jej hovorili, že poškodený chcel udrieť U., ten sa uhol a ten pán udrel R., R. sa zľakol, chytil nejakú palicu a udrel ho do zadnej časti nevie čoho. S R. išla pred hotel A., kam prišiel obžalovaný a hodil na zem 50 eur a povedal, že v tej peňaženke, čo zobral poškodenému, bolo 100 eur. Tie peniaze zobrala, pokrčila a hodila obžalovanému späť.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka Ing. B. Q. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že ku skutku sa nevie vyjadriť. Dňa 02.08.2017 o 13.30 hod. našiel na ulici F. v A. čiernu koženú tašku, ktorej obsah bol vysypaný pri nej. Na taške bola položená peňaženka, v ktorej boli doklady na meno R. Q.. Dostavil sa na políciu, kde tieto veci odovzdal.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka L. A. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že ku skutku sa nevie vyjadriť. Dňa 01.08.2017 pracoval ako taxikár, obžalovaného neviezol. Nie je pravdou, že k T. R. priviezol pre obžalovaného tablet.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne S. L. z prípravného konania, v ktorej uviedla, že dňa 01.08.2017 stála na L. ulici v A. a zastavil pri nej taxík, z ktorého vystúpil starší muž, ktorý mal asi 55 rokov, mal prešedivené vlasy a bol vysoký okolo 173 cm. Mal so sebou koženú kabelu čiernej farby, ktorú mal cez plece. Bol pod vplyvom alkoholu. Mal záujem o sex, z peňaženky vytiahol 25 eur a dal jej ich. V peňaženke mal viacero bankoviek. S jeho ponukou súhlasila a išli spolu za roh k mostíku cez riečku pri zbernom dvore. Išla mu poskytnúť pohlavný styk, čo nestihla, pretože tam prišiel obžalovaný ešte s jedným mužom, ktorý sa volá R., ktorého priateľka tiež pracuje na ulici a volá sa C.. Keď tam dobehli, obžalovaný na ňu kričal, nech odíde preč. Následne obžalovaný schytil koženú tašku, ktorú mal ten pán položenú vedľa seba a začali sa o ňu preťahovať a potom mu ju obžalovaný vytrhol. Z tejto tašky obžalovaný vytiahol peňaženku, tablet čiernej farby zn. ASUS a tašku zahodil. Kričal na ňu, aby utekala, tak utekala za ním. Ako utekala, tak sa obzrela a videla, ako R. začal udierať poškodeného palicou. Videla jednu ranu, ktorou udrel poškodeného do hlavy, keď už poškodený ležal na zemi. S obžalovaným išli do pivárne P., kde čakali na taxík a obžalovaný si medzitým niekam odbehol. Keď sa vrátil, išli taxikom na K. ulicu k U. N..

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ zo dňa 10.11.2017, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/9913 vyplýva, že DNA profil biologického materiálu (ľudská krv) zaisteného zo stôp č. 1 a č. 2 a z drevenej nohy od stola je zhodný z DNA profilom poškodeného R. Q.

Z odborného vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia MUDr. Alexandra Köröczza PhD. zo dňa 11.11.2017 č. 65/2017 vyplýva, že poškodenému boli spôsobená ľahké zranenia:

otras mozgu, tržná rana v temennej oblasti hlavy, tržná rana v záhlavovej oblasti hlavy vpravo, pomliaždenie ramena vpravo, ktoré mu boli spôsobené minimálne dvomi údermi strednej intenzity pôsobiace zozadu - dopredu na ľavú stranu záhlavia spredu a násilie strednej intenzity, ktoré pôsobilo zhora - dole a dozadu na temennú oblasť hlavy poškodeného.

Z listinných dôkazov oboznámených na hlavnom pojednávaní vyplýva:

Zo záznamu o dychovej skúške poškodeného R. Q. vyplýva, že dňa 02.08.2017 o 10:41:52 mu bola v dychu nameraná hodnota 0,63 mg/l alkoholu.

Zo zápisnice OR PZ Trnava zo dňa 03.08.2017 o rekognícii osoby podľa fotografie vyplýva, že svedkyňa S. L. označila obžalovaného ako osobu, ktorá mala jej klientovi dňa 01.08.2017 v čase okolo 21.00 hod vziať koženú tašku čiernej farby.

Zo zápisnice OR PZ Trnava zo dňa 03.08.2017 o rekognícii osoby podľa fotografie vyplýva, že svedkyňa S. L. označila svedka R. Q. ako osobu, ktorá mala udrieť palicou jej klienta do hlavy dňa 01.08.2017 v čase okolo 21.00 hod.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu OR PZ Trnava zo dňa 04.08.2017, ČVS: ORP-1237/1-VYS-TT-2017 vyplýva, že miesto činu sa nachádza v A., L. ulica - C. vedľa rieky A., kde bola zaistená ako biologická stopa in natura 1 kus drevenej nohy zo stola hranatého tvaru o dĺžke cca 60 cm, kde je na jednom okraji zaschnutá tekutina tmavo - červenej farby.

Zo zápisnice o preverke výpovede na mieste činu OR PZ Trnava, zo dňa 03.08.2017 vyplýva, že svedkyňa S. L. ukázala konkrétne miesta, kde poškodený vystúpil z taxíka, cestu na miesto, kde mu mala poskytnúť sexuálnu službu, kde si poškodený ľahol, kedy prišiel na miesto obžalovaný a svedok R. Q., kde sa obžalovaný preťahoval s poškodeným o tašku a kde videla poškodeného ležať, keď ho udrel svedok R. Q..

Z odborného vyjadrenia k výške škody Záložne - Bazar s.r.o. zo dňa 13.09.2017 a 19.10.2017 vyplýva, že 1 ks čiernej pánskej peňaženky zn. GABAARA zakúpená v roku 2013 má hodnotu 100 Eur, 1 ks čierna pánska kožená taška zn. Lasocki zakúpená v roku 2016 má hodnotu 20 Eur, 1ks pero zn. Parker čierno - šedej farby a 1 ks pentelka zn. Parker čierno - šedej farby zakúpené v roku 2016 majú hodnotu 150 Eur a 1 ks tablet zn. ASUS ZenPad 8.0, model P024 zakúpený v roku 2016 má hodnotu 80 Eur.

Zo zápisnice o vydaní vecí OR PZ Trnava zo dňa 02.08.2017 vyplýva, že Ing, B. Q. boli vydané nasledovné veci: 1 ks čierna kožená peňaženka, 1 ks čierna kožená taška zn. Lasocki, občiansky preukaz na meno R. Q., osvedčenie o registrácii daňového subjektu, potvrdenie o prevzatí zväračského preukazu, kartu s číslom účtu banky, legitimácia dobrovoľného darcu krvi, modrá vojenská knižka. Pri taške boli vysypané aj iné veci - razítko, písomnosti v obaloch, výpisy z banky, zväzok kľúčov, razítko, 2 čierne perá, parfum, bielidlo, karta na autobus.

Z uznesenia OR PZ Trnava zo dňa 04.08.2017 a zápisnice o vrátení vecí OR PZ Trnava zo dňa 04.08.2017 vyplýva, že bolo rozhodnuté o vrátení odcudzených vecí poškodenému, medzi ktorými bol 1 ks čiernej koženej peňaženky zn. GABAARA s osobnými dokladmi, 1 ks čierna kožená taška zn. Lasocki, veci a listiny súvisiace s podnikateľskou činnosťou poškodeného, pero a pentelka zn. PARKER, vojenská knižka, a následne prišlo k ich vráteniu poškodenému.

Z odpisu registra trestov obžalovaného, trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.03.2017, sp. zn. OT/51/2017 a trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.06.2017, sp. zn. OT/155/2017 vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, naposledy za spáchanie trestného činu krádeže, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so skúšobnou dobou na 3 roky.

Z lustrácie v Registri priestupkov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol od 24.12.2014 do 26.08.2016 opakovane postihnutý za priestupky proti verejnému poriadku, proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu.

- Hodnotenie dôkazov -

Súd posudzoval všetky vykonané dôkazy z hľadiska ich závažnosti, prípustnosti a vierohodnosti a dospel k nasledovným záverom:

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako prípustné a získané zákonným spôsobom, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že priamymi účastníkmi skutkového deja boli obžalovaný U. A., poškodený R. Q., svedok R. Q. a svedkyňa S. L..

Výpoveď obžalovaného U. A. súd posúdil ako nevierohodnú a tendenčnú. V jeho výpovedi sa vyskytli podstatné rozpory, a to tak medzi jeho výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní ako aj jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a výpoveďami iných priamych svedkov. U obžalovaného je evidentná snaha prispôbiť priebeh skutkového deja tak, aby dosiahol miernejšiu kvalifikáciu skutku (krádež).

Výpoveď poškodeného R. Q. súd posúdil ako vierohodnú. Ním popísaný priebeh skutkového deja zodpovedá aj ďalším vykonaným dôkazom, najmä odbornému vyjadreniu, ktorým boli dokumentované zranenia poškodeného. Oplyvnenie poškodeného alkoholom podľa názoru súdu nemalo podstatný vplyv na jeho vnímanie priebehu skutku.

Výpoveď svedka R. Q., na ktorého bola za predmetný skutok podaná samostatná obžaloba, súd hodnotí v opise priebehu skutku ako nevierohodnú, nakoľko je u neho evidentná snaha prispôbiť priebeh skutkového deja tak, aby dosiahol miernejšiu kvalifikáciu skutku (ublíženie na zdraví).

Výpoveď svedkyne S. L. súd hodnotí, čo sa týka priebehu skutku, ako nevierohodnú, nakoľko bola družkou obžalovaného, prezentovala z jeho osoby strach, bavili sa spoločne o predmetnom skutku, v dôsledku čoho možno predpokladať určité skreslenie skutkového deja v prospech obžalovaného.

Výpoveď svedkyne L. C. R. súd hodnotí ako vierohodnú, avšak len v časti, v ktorej vypovedala o skutočnostiach, ktoré vnímala ako priamy svedok, t. j. okolnosti po spáchaní skutku.

Výpovede ostatných vo veci vypočutých svedkov súd vyhodnotil ako vierohodné, avšak tieto nemali podstatný vplyv na ustálenie priebehu skutku.

- Výrok o vine -

Trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Predmetom posúdenia súdu bolo ustáliť priebeh skutku a následne tento skutok kvalifikovať pod príslušné ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona.

Obžalovaný sa v konaní bránil tým, že skutok sa nestal tak, ako je uvedené v obžalobe, ale jeho konanie je potrebné kvalifikovať, ako trestný čin krádeže.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k nasledovným záverom:

Na mieste spáchania skutku na ul. L. v A. pri zbernom dvore boli súčasne prítomní obžalovaný U. A., poškodený R. Q. a svedkyňa S. L.. Všetci priami svedkovia zároveň potvrdili, že na mieste skutku sa nachádzal aj svedok R. Q., hoci obžalovaný popieral jeho prítomnosť na mieste skutku, čo súd vyhodnotil ako tendenčné tvrdenie.

Osobou, ktorá fyzicky odcudzila koženú tašku poškodeného, bol obžalovaný U. A. a osobou, ktorá udrela poškodeného minimálne dvakrát do oblasti hlavy, bol svedok R. Q., ktorý poškodeného udrel drevenou nohou zo stola hranatého tvaru, o celkovej dĺžke cca 60 cm, čo možno v zmysle § 122 ods. 3 Trestného zákona považovať za zbraň. Uvedený záver vyplýva z výpovedí obžalovaného, svedka R. Q. a svedkyne S. L.. Poškodený popísal ako páchatelov dve osoby, avšak ich konkrétnejšie neidentifikoval.

Samotný priebeh skutku popísali vo svojich výpovediach všetci priami svedkovia, pričom fyzický útok svedka R. Q. na poškodeného popísali vo svojich výpovediach poškodený R. Q., svedok R. Q. a svedkyňa S. L. a odcudzenie tašky poškodeného popísali vo svojich výpovediach obžalovaný, poškodený R. Q. a svedkyňa S. L..

Poškodený uviedol, že najprv zacítil úder palicou do zadnej časti hlavy a následne, ako mu druhá osoba ťahá koženú tašku, ktorú mal prehodenú krížom cez plece, pričom pri útoku spozoroval dve osoby. Keďže sa odcudzeniu tašky bránil, dostal spredu druhú ranu palicou od hlavy, čím bol zmarený jeho odpor a taška mu bola nižšou osobou (obžalovaným) odcudzená. Opísaný priebeh skutku je verifikovaný vykonaným odborným vyjadrením, keďže boli zdokumentované dve výrazné zranenia poškodeného v oblasti hlavy, jedno zozadu a druhé spredu, čo potvrdzuje výpoveď poškodeného, že pred prvým úderom páchatelov nevnímal. Uvedený chronologický sled udalostí dokumentuje, že účelom prvého úderu zozadu do hlavy poškodeného bola snaha páchatelov o zamedzenie odporu poškodeného proti odcudzeniu jeho tašky, ku ktorému obžalovaný pristúpil bezprostredne po tomto údere, keď sa snažil odcudziť tašku poškodeného, čo sa mu vzhľadom na odpor poškodeného, ktorý potvrdila aj svedkyňa S. L., nepodarilo, a preto svedok R. Q. udrel poškodeného druhýkrát do hlavy spredu, keďže poškodený sa po prvom údere otočil, čím sledoval prekonanie odporu poškodeného, v dôsledku čoho sa obžalovanému podarilo odcudziť jeho tašku.

Svedok R. Q. uviedol, že ho po odcudzení tašky poškodený napadol a on sa jeho útokom bránil, v dôsledku čoho ho spredu dvakrát udrel do oblasti hlavy palicou. Tento priebeh skutkového deja je v evidentnom rozpore so závermi odborného vyjadrenia, a preto ho súd vylúčil.

Svedkyňa S. L. uviedla, že R. Q. videla udrieť palicou poškodeného len raz, keď poškodený ležal na zemi a ona s obžalovaným utekali z miesta skutku, čo súd nepovažuje za vierohodné, nakoľko ak poškodený v čase po odcudzení tašky ležal na zemi, nemohol zaútočiť na svedka R. Q. a svedkyňou opísaný útok by nemal žiadny logický význam. Z útoku svedka R. Q. na poškodeného pritom je možné vyvodiť, že jeho útok na poškodeného nesledoval primárne cieľ ublížiť poškodenému na zdraví, nakoľko inak by s útokom neprestal a tento by bol podstatne väčšieho rozsahu, ako bol v konaní zdokumentovaný.

S poukazom na uvedené súd ustálil priebeh skutku tak, že svedok R. Q. najprv udrel poškodeného R. Q. drevenou nohou zo stola hranatého tvaru, o celkovej dĺžke cca 60 cm, do zadnej časti hlavy, a keď sa poškodený otočil, tak mu obžalovaný strhol z pleca čiernu koženú tašku, pričom túto tašku sa snažil poškodený udržať, no následne dostal od svedka R. Q. druhý úder drevenou nohou zo stola hranatého tvaru do oblasti hlavy, po ktorom sa ju obžalovanému U. A. podarilo z rúk poškodeného vytrhnúť a následne obaja z miesta činu utiekli na neznáme miesto. Súd upravil výšku spôsobenej škody na sumu 1.450 Eur, nakoľko bolo preukázané, že poškodenému bola odcudzená hotovosť vo výške 1.100 Eur, tablet zn. ASUS v hodnote 80 Eur, čierna pánska peňaženka zn. GABAARA vo hodnote 100 Eur, pánska kožená taška zn. Lasocki v hodnote 20 Eur, pero zn. PARKER a pentelka zn. PARKER v hodnote 150 Eur.

Súd rovnako ustálil, že medzi obžalovaným a svedkom R. Q. existovala vzájomná dohoda na spôsobe spáchania skutku, a fyzické napadnutie poškodeného svedkom R. Q. nepredstavovalo exces z ich dohody, nakoľko priebeh skutku bol vopred naplánovaný, čo dokumentuje aj tá skutočnosť, že boli spoločne na mieste činu, svedok R. Q. mal pri sebe po dlhší čas palicu, pričom hodnoverne nevysvetlil iný účel, na ktorý ju mal, fyzické útoky na poškodeného sa neopakovali po tom, čo mu už bola kožená taška odcudzená a po spáchaní skutku dal obžalovaný svedkovi R. Q. podiel z odcudzených finančných prostriedkov vo výške 50 Eur, čo malo predstavovať polovicu sumy, ktorú obžalovaný prezentoval svedkovi R. Q., že bola v odcudzenej peňaženke.

Úmysel obžalovaného súd vyhodnotil ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel za použitia násillia dosiahnuť zamedzenie v odpore poškodeného voči jeho snahe odcudziť mu koženú tašku, keďže poškodený sa odcudzeniu tašky bránil.

Obžalovaný svojim konaním naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti uznal súd obžalovaného za vinného z zo zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená od 7 do 12 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, a to z dôvodu, že u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (napr. trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.03.2017, sp. zn. OT/51/2017 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.06.2017, sp. zn. OT/155/2017) a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Priznanie obžalovaného a oľutovanie spáchania trestného činu obžalovaným smerovalo výlučne k trestnému činu krádeže, ktorého spáchanie sa vykonaným dokazovaním nepreukázalo, a preto ho nemožno vzťahovať na skutkovú podstatu trestného činu lúpeže, pre ktorú bol odsúdený. Súd tak pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal zo sadzby trestu odňatia slobody od 8 rokov 8 mesiacov do 12 rokov. Súd obžalovanému uložil trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, ktorý považuje na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Obžalovaný bol v minulosti 6 krát právoplatne odsúdený a predmetný zločin spáchal v skúšobnej podmienenej odkladu výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na uvedené a výšku uloženého trestu, ktorý presahuje 3 roky, bolo potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Keďže obžalovaný bol pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 10.08.2009, sp. zn. 3T/50/2009) zaradil súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súd obžalovanému neuložil trest prepadnutia veci, nakoľko podľa vykonaného dokazovania drevené noha zo stola hranatého tvaru o dĺžke 60 cm nepatrila obžalovanému, ale svedkovi R. Q..

- Výrok o náhrade škody -

Pri výroku o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť poškodenému R. Q. spôsobenú škodu, súd vychádzal z výpovede poškodeného R. Q. nakoľko vzhľadom na vierohodnosť výpovede poškodeného možno bez dôvodných pochybností ustáliť výšku odcudzenej finančnej hotovosti v sume 1.100 Eur. Keďže poškodenému boli s výnimkou finančnej hotovosti vo výške 1.100 Eur a tabletu zn. ASUS, podľa odborného vyjadrenia v hodnote 80 Eur, vrátene všetky ďalšie odcudzené veci, súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody vo výške 1.180 Eur, a to spoločne s R. Q., ktorý sa podieľal s obžalovaným na páchaní tohto trestného činu.

So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 1.120 Eur súd poškodeného odkázal na civilný proces, nakoľko spôsobenie škody vo výške 420 Eur nemal vykonaným dokazovaním za

preukázané a dokazovanie poškodeným prezentovaného ušlého zisky vo výške 700 Eur by presahovalo potreby dokazovania v trestnom konaní vo väzobnej veci.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 17. mája 2018 priamo do zápisnice (č. I. 445 spisu) odvolanie obžalovaný U. A.. Pri tomto procesnom úkone prítomný prokurátor sa k rozsudku nevyjadril a ponechal si pre tento účel zákonnú lehotu, po uplynutí ktorej je zrejmé, že sám opravný prostriedok nepodal.

Odvolanie obžalovaného U. A. dňa 28. júna 2018 písomne odôvodnil jeho obhajca JUDr. Matej Csenky (splnomocnený otcom obžalovaného T. A. dňa 25. mája 2018 so súhlasom U. A. zo dňa 6. júna 2018) v rozsahu č. I. 465 - 468 nasledovne (citácia):

„Odvolanie proti napadnutému rozsudku podávam predovšetkým z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), a písm. e) Tr. por. čo do výroku o vine a výroku o treste, nakoľko napadnutý rozsudok považujem za nezákonný. Konanie, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, považujem taktiež za nezákonné.

V prvom rade namietam nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre jeho neurčitosť. Súd sa podľa môjho názoru dostatočne nevysporiadal s argumentáciou obhajoby. Samotné odôvodnenie rozhodnutia o mojej vine je pomerne všeobecne a vágne s použitím všeobecného argumentu, že moju obhajobu považuje súd za nevierohodnú a účelovú. Podľa ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. „ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.“ Vyššie uvedené obsahové náležitosti v rozsudku súdu prvého stupňa podľa môjho názoru absentujú. Súd neuviedol akými okolnosťami bol vedený pri rozhodovaní o predmetnej trestnej veci a zároveň neuviedol vzájomnú súvislosť medzi vykonanými dôkazmi a mojou vinou. Zároveň sa súd nevyrovnal dostatočným spôsobom s obhajobou a zároveň neuviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Som toho názoru, že ak mi už súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov 8 mesiacov, bolo potrebné sa vysporiadať so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie a zároveň takéto rozhodnutie malo byť odôvodnené náležitým spôsobom. Napadnutý rozsudok naplňa znaky arbitrárnosti a považujem ho za prejav svojvôle súdu prvého stupňa bez prihliadnutia na dôkazy vykonané v konaní pred súdom prvého stupňa a bez prihliadnutia na základné zásady trestného konania (najmä zásady ústnosti vyjadrenej v § 2 ods. 19 Tr. por.). Súd tam, kde bolo potrebné sa dôslednejšie vysporiadať s dôkaznou situáciou, odkázal na výpoveď poškodeného, ktorú nadradil všetkým ostatným dôkazom. Súd prvého stupňa (rovnako ako prokuratúra v podanej obžalobe) v rámci posudzovania trestnej činnosti mne kladenej za vinu dotváral skutkový dej tak, aby korešpondoval s právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v obžalobe, pričom však súdom prezentovaný priebeh skutkového deja nebol potvrdený žiadnym z vykonaných dôkazov. V rámci mnou namietanej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia si dovoľujem poukázať najmä na nasledujúcu argumentáciu súdu, ktorá s ohľadom na vykonané dokazovanie a obsah napadnutého rozsudku absolútne neobstojí.

Výpoveď obžalovaného súd posúdil ako nevierohodnú a tendenčnú. V jeho výpovedi sa vyskytli podstatné rozpory (aké konkrétne?), a to tak medzi jeho výpoveďou z prípravného konania (ktorou konkrétne?) a výpoveďou na hlavnom pojednávaní ako aj jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a výpoveďami iných priamych svedkov (ktorých konkrétne?). U obžalovaného je evidentná snaha prispôbiť priebeh skutkového deja tak, aby dosiahol miernejšiu kvalifikáciu skutku (krádež). Z tejto argumentácie súdu prvého stupňa nie je skutočne zistiteľné, z akých dôvodov považuje moju výpoveď za nevierohodnú a účelovú. Ide o všeobecný argument používaný súdmi tam, kde je nedostatok dôkazov na odsúdenie, resp. je potrebné inak posúdiť právnou kvalifikáciu skutku. Súd absolútne nešpecifikoval, aké podstatné rozpory vo výpovediach v konaní zistil, na základe čoho by bolo možné preskúmať, či tento záver súdu obstojí. Mám za to, že bližšia špecifikácia rozporov vo výpovediach je nevyhnutnou náležitosťou rozsudku pre to, aby aj nezúčastnený čitateľ rozsudku mohol z rozsudku zistiť, v čom konkrétne súd vidí vzájomné rozpory a z čoho odvodzuje nevierohodnosť a účelovosť mojej výpovede. Takýto postup súdu je arbitrárny. Od samého počiatku (po tom ako mi bolo vznesené obvinenie) som

vypovedal ucelene v tom smere, že som sa v žiadnom prípade nedopustil zločinu lúpeže, preto mi nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností súd dospel k záveru, že moja výpoveď je účelová.

Výpoveď poškodeného R. Q. súd posúdil ako vierohodnú (na základe čoho konkrétne?). Ním popísaný priebeh skutkového deja zodpovedá ďalším vykonaným dôkazom (akým konkrétne?), najmä odbornému vyjadreniu, ktorým boli dokumentované zranenia poškodeného. Ovplyvnenie poškodeného alkoholom podľa názoru súdu nemalo podstatný vplyv na jeho vnímanie priebehu skutku.“

K tejto argumentácii súdu uvádzam, že súd subjektívne a bez akéhokoľvek relevantného zdôvodnenia vyhodnotil výpoveď poškodeného ako vierohodnú, pričom pozabudol presnejšie špecifikovať, na základe akých konkrétnych dôkazov a právnych úvah dospel k takémuto záveru. Súd uviedol, že jeho výpoveď zodpovedá ďalším vykonaným dôkazom, pričom však špecifikoval len jeden irelevantný dôkaz - odborné vyjadrenie dokumentujúce zranenia poškodeného (irelevantný je z toho dôvodu, že nikto počas konania nespochybňoval fakt, že zranenia poškodenému spôsobené boli, avšak tieto som nespôsobil ja). Ak teda súd považoval poškodeným popísaný priebeh skutkového deja za preukázaný ďalšími vykonanými dôkazmi, bol povinný takéto ďalšie vykonané dôkazy špecifikovať a uviesť v odôvodnení rozsudku. Súd však týmto spôsobom nepostupoval, preto možno dôvodne predpokladať, že žiadne ďalšie dôkazy nepotvrdzujú vierohodnosť výpovede poškodeného. Zároveň nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností súd dospel k záveru, že ovplyvnenie poškodeného alkoholom nemalo podstatný vplyv na jeho vnímanie priebehu skutku. V tejto súvislosti súd nevykonal vôbec žiadne dokazovanie, preto tento argument súdu neobstojí. Ak by súd vykonal v konaní dôkaz preukazujúci skutočnosť, že ovplyvnenie alkoholom nemalo u poškodeného vplyv na priebeh a vnímanie skutku, takýto záver súdu by obstál. Súd však v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie, pričom ovplyvnenie alkoholom u poškodeného nebolo v žiadnom prípade zanedbateľné. Ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu, poškodenému ešte deň po skutku (t. j. 02.08. o 10:41 hod.) bola nameraná hodnota 0,68 mg/l alkoholu v krvi, čo zodpovedá 1,42 promile. Za daných okolností neobstojí tvrdenie poškodeného, ktorý v konaní uvádzal, že večer pred skutkom vypil 3 pollitrové vínne streky. Ak by poškodený vypil len takéto množstvo alkoholu, nepochybne by na druhý deň v žiadnom prípade nemohol nafúkať 0,68 mg/l a zároveň by bol schopný minimálne opoznať svedkyňu S. L.. Z uvedeného je zrejmé, že poškodený minimálne v tejto skutočnosti súd zavádzal a klamal, čo indikuje jeho nevierohodnosť. Uvedené potvrdzuje aj výpoveď poškodeného z prípravného konania, kedy opakovanne klamal a prispôboval si prežitú udalosť s odôvodnením, že určité skutočnosti neuvádzal, nakoľko sa hanbil pred priateľkou. Takýto postoj poškodeného nasvedčuje tomu, že si nemohol pamätať priebeh skutku tak ako tento popísal v priebehu konania. Napriek týmto závažným nedostatkom však súd vyhodnotil jeho výpoveď za vierohodnú a to za situácie, kedy som bol odsúdený iba na základe výpovede poškodeného.

S poukazom na uvedené trpí napadnuté rozhodnutie v celistvosti nedostatkom skutkových a právnych záverov, v dôsledku čoho vykazuje znaky arbitrárneho rozhodnutia a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. O arbitrárne alebo zjavne neodôvodnené rozhodnutie všeobecného súdu ide vtedy, ak je založené na zrejmom a neopodstatnenom vybočení zo štandardov výkladu práva, ktoré sú v súdnej praxi všeobecne rešpektované a jeho východiskom by bola nepredvídateľná interpretačná svojvoľia. V tejto súvislosti mám za to, že práve k takémuto zjavnému aplikačnému excesu, ktorým boli porušené základné zásady trestného poriadku a najmä, spôsobilému založiť porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, v posudzovanej veci došlo.

K jednotlivým dôvodom odvolania uvádzam nasledujúce skutočnosti:

1/ Dôvod odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. - podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby a dôvod odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. - pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Tento dôvod odvolania je daný predovšetkým vyššie uvedenou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku a taktiež tým, že boli porušené moje práva na obhajobu v súvislosti s nevykonaním dôkazov, ktoré boli potrebné na zabezpečenie náležitého objasnenia veci. Súd prvého stupňa v konaní nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorého „orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou

objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie“. Zároveň mal súd postupovať aj v zmysle ustanovenia § 2 ods. 11 Tr. por., podľa ktorého „súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí.“ S poukazom na vyššie uvedené si dovoľujem uviesť, že súd dôsledne nepostupoval v naznačenom smere, kedy nevykonával dôkazy pre náležité objasnenie veci za situácie, kedy bolo nevyhnutné zamerať sa najmä na priebeh skutkového deja, moju účasť na skutku, ktorý mi je kladený za vinu a najmä na vierohodnosť mojej výpovede a výpovede poškodeného. Vierohodnosť mohol súd preukazovať vykonaním znaleckého dokazovania z odboru psychológie vo vzťahu k mojej osobe, k osobe svedka Q. a k osobe poškodeného, a to za účelom posúdenia našej osobnosti a psychologickéj vierohodnosti. Zároveň mal súd použitím vhodného dôkazného prostriedku zisťovať, aký vplyv mal požitý alkohol na poškodeného a jeho vnímanie priebehu skutkového deja. Tieto okolnosti považujem za nevyhnutné pre náležité objasnenie skutku, zvlášť za situácie, kedy je moje odsúdenie založené najmä na výpovedi poškodeného. Bez významu nie je ani fakt, že konanie voči mojej osobe bolo vedené samostatne, teda bez svedka R. Q., ktorý bol vylúčený na samostatné konanie, pričom na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Takýto postup bol v rozpore s ustanovením § 18 Tr. por. Zároveň v dôsledku tejto situácie bol „svedok“ R. Q. vypočutý v procesnom postavení obvineného (vo svojej vylúčenej veci), ako aj v mojej trestnej veci, kde bol vypočutý v procesnom postavení svedka. Takýto postup je v rozpore so zákonom, nakoľko tá istá osoba nemôže vystupovať vo vzťahu k tomu istému trestnému činu v procesnom postavení svedka, ako aj v procesnom postavení obvineného.

2/ Dôvod odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. - chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Tento dôvod odvolania priamo súvisí s okolnosťami, na ktoré som poukazoval v predchádzajúcich bodoch odvolania. Z vyššie uvedenej argumentácie je nepochybné, že súd prvého stupňa sa nevyporiadal dôsledne so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vo vzťahu k mojej osobe neexistovali žiadne priame dôkazy s výnimkou výpovede poškodeného. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že rozhodnutie o vine nemôže byť založené výlučne na výpovedi jediného svedka - poškodeného bez prístúpenia ďalších dôkazov (DNA, kamerové záznamy, a pod.), ktoré by spolu s výpoveďou jediného svedka tvorili ucelenú reťaz dôkazov umožňujúcich rozhodnutie o vine. V prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť v zmysle súdnej praxe tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. Tieto podmienky neboli v prípade výpovede poškodeného splnené. Žiadne iné priame či nepriame dôkazy voči mojej osobe neboli vykonané, resp. všetky ostatné priame dôkazy (výpovede S. L. a R. Q.) boli jednoznačne v môj prospech. V ďalšom si dovoľujem v súvislosti s týmto dôvodom odvolania poukázať aj na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, kedy som bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže v spolupáchateľstve. Skutok, z ktorého som bol uznaný za vinného, nebol v skutkovej vete napadnutého rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty zločinu lúpeže. U tohto trestného činu sa vyžaduje úmysel ako subjektívna stránka trestného činu. V priebehu vykonaného dokazovania nevyšli najavo skutočnosti, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností svedčili záveru, že bola naplnená subjektívna stránka smerujúca k spáchaniu trestného činu lúpeže. Za daného skutkového a právneho stavu súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil skutok, nakoľko moje konanie nevykazovalo základné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže. Úmyselné konanie páchatel'a malo byť súčasťou opisu skutku v skutkovej vete rozsudku prvého stupňa, pričom táto skutočnosť musí vyplývať z vykonaného dokazovania. Tieto zákonom stanovené podmienky neboli v danom prípade naplnené. V tejto súvislosti opäť poukazujem na ničím nepodloženú argumentáciu súdu: „súd rovnako ustálil, že medzi obžalovaným a svedkom R. Q. existovala vzájomná dohoda na spôsobe spáchania skutku a fyzické napadnutie poškodeného svedkom Q. nepredstavovalo exces z ich dohody, nakoľko priebeh skutku bol vopred naplánovaný, čo dokumentuje aj tá skutočnosť, že boli spoločne na mieste činu, svedok Q. mal pri sebe po dlhší čas palicu.“ Súd práve na základe tejto argumentácie odôvodňuje použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. Z uvedenej argumentácie súdu však nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností a dôkazov dospel k záveru, že medzi mnou a svedkom Q. existovala vzájomná dohoda na spôsobe spáchania skutku. Vo vzťahu k tejto otázke nebolo vykonané žiadne dokazovanie, pričom práve táto skutočnosť je najvýznamnejšou pre posúdenie môjho konania. Od samého počiatku dôrazne popieram skutočnosť, že by som sa so svedkom Q. vopred dohodol na spáchaní trestného činu lúpeže. Toto tvrdenie sa nezakladá a pravde a nie je podporené žiadnym z vykonaných dôkazov. O tom, že by mal svedok Q.

pri sebe palicu po dlhší čas som nemal žiadnu vedomosť, resp. nemal som vôbec žiadnu možnosť ovplyvniť konanie svedka Q.. Preto mi nie je zrejmé, z akého dôvodu súd konštatuje absenciu excesu v konaní Q.. Práve naopak, z môjho konania je zrejmé, že vedomostná a vôľová zložka môjho konania smerovala výlučne ku krádeži tašky poškodeného. Ak ma už súd uznal vinným zo zločinu lúpeže, vôbec sa nezaoberal možnosťou prípadnej kvalifikácie podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. (s čím samozrejme taktiež nesúhlasím), keďže som svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Na konanie svedka Q. som nemal žiadny vplyv, pričom moje konanie nebolo v príčinnej súvislosti s konaním Q. a jeho napadnutím poškodeného. Súd sa v tejto súvislosti dostatočne nezaoberal časovým priebehom skutkového deja a mojou účasťou na zločine lúpeže. O tom, že moje konanie skutočne nesmerovalo k zločinu lúpeže svedčí aj tá skutočnosť, že doposiaľ som bol odsúdený prevažne za majetkovú trestnú činnosť, teda nikdy moje konanie nesmerovalo k spáchaniu násilnej trestnej činnosti. Inak tomu nebolo ani v tomto prípade, kedy som sa len chcel zmocniť vecí poškodeného, tieto speňažiť a získať tak peniaze pre moju osobnú potrebu.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. „kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov“. S poukazom na základné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu uvádzam, že zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by som svojim konaním použil fyzickú silu na prekonanie alebo zamedzenie kladeného odporu poškodeného. Vychádzajúc z mojej výpovede a výpovede S. L. je potrebné v tejto súvislosti poukázať na fakt, že v čase, keď som sa snažil zmocniť tašky poškodeného, tento ležal na zemi. Zároveň som sa snažil o zmocnenie sa tašky ešte pred tým, ako mal byť poškodený napadnutý svedkom Q.. Zo žiadneho relevantného dôkazu nevyplýva, že by najskôr nasledoval úder a až následne by som ukradol poškodeného tašku. Násilie je pri tomto trestnom čine prostriedkom na zmocnenia sa cudzej veci, preto musí predchádzať zmocneniu sa cudzej veci. V tomto prípade však tomu tak nebolo. Súd v tejto súvislosti vychádza výlučne z výpovede poškodeného, ktorého výpoveď však nemožno hodnotiť ako relevantnú, keďže bol pod výrazným vplyvom alkoholu. V zmysle odbornej literatúry uvádzam, že ak páchatel použije násilie potom, čo sa veci zmocní, pôjde o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. V tomto prípade však absentuje okrem vopred smerujúceho násilia aj mnou vykonané násilie vo vzťahu k poškodenému. Zároveň poukazujem aj na to, že v zmysle súdnej praxe neočakávané vytrhnutie veci z ruky ešte nie je násilím v zmysle § 188 Tr. zák., a preto privlastnenie si cudzej veci tým, že sa jej páchatel zmocní týmto spôsobom, ešte nie je lúpežou. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je nepochybné, že súd pochybil pri ustálení právnej kvalifikácie skutku a nekriticky sa stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku uvedenou v obžalobe bez toho, aby táto právna kvalifikácia skutku vyplývala z vykonaného dokazovania.

3/ Dôvod odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. - porušenie ustanovenia Tr. zák. a dôvod odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. - neprimeranosť trestu. V súvislosti s týmto bodom odvolania poukazujem na fakt, že Okresný súd v Trnave v napadnutom rozsudku porušil ustanovenia Tr. zák. v súvislosti s nesprávnou právnou kvalifikáciou skutku, keď moje konanie mal posudzovať podľa ustanovenia § 212 Tr. zák. (k čomu sa vyjadrujem vyššie) a zároveň mal súd pri ustálení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) a písm. l) Tr. zák., v dôsledku čoho by existovala prevaha poľahčujúcich okolností, kedy by súd nemohol aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. V súvislosti s ustanovením § 36 písm. c) Tr. zák. poukazujem na moje ochorenie - mentálnu retardáciu, ktorú mám diagnostikovanú od detstva. Som presvedčený, že toto moje ochorenie malo nepochybne vplyv na moje konanie (inak si neviem vysvetliť moje konanie). Súd prvého stupňa však opomenul vyhodnotiť túto okolnosť, resp. sa ňou absolútne nezaoberal. Pri aplikácii ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák. vychádzam z faktu, že hneď na začiatku som sa priznal k spáchaniu skutku (krádeže), pričom nemožno odo mňa spravodlivo požadovať, aby som sa priznal k zločinu lúpeže, keď som svojim konaním nesmeroval k spáchaniu tohto trestného činu. S ohľadom na vyššie uvedené som toho názoru, že sú porušil ustanovenia Tr. zák., keď zvýšil pri ukladaní trestu dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. za situácie, kedy neboli splnené podmienky na takýto postup.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti je nepochybné, že uložený trest 8 rokov 8 mesiacov nie je primeraný a vychádza z nesprávneho posúdenia veci (predovšetkým právnej kvalifikácie). Takto uložený trest nesmeruje k potrebe naplnenia účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. Ak mi už súd ukladal takýto drakonický trest, mal sa zamerať primeraným spôsobom na dostatočné zistenie skutkového stavu a mal dôsledne posudzovať všetky relevantné skutočnosti, čo však súd neučinil a uložil mi trest na základe nesprávneho právneho posúdenia skutkových a právnych okolností prípadu.

Záverom poukazujem aj na skutočnosť, že v konaní pred súdom nebola bez akejkoľvek pochybnosti preukázaná výška škody, ktorú súd priznal v rámci adhézneho konania. Predovšetkým nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by mal poškodený pri sebe hotovosť vo výške 1.100,- Eur. Táto okolnosť vyplýva výlučne z výpovede poškodeného, pričom nebola objektivizovaná žiadnym relevantným spôsobom. Poškodený v konaní nevysvetlil a nepreukázal dostatočným spôsobom, že by skutočne v čase spáchania skutku disponoval takouto finančnou hotovosťou. V tomto smere súd nevykonal absolútne žiadne dokazovanie, preto bolo na mieste odkázať poškodeného v tejto časti nároku na náhradu škody na civilný proces. Zároveň mi nie je zrejmé, ako ma súd môže zaviazat' k náhrade škody spoločne a nerozdielne k náhrade škody so svedkom R. Q., keďže tento svedok vystupuje v mojej trestnej veci v procesnom postavení svedka a nie obžalovaného. Súd týmto spôsobom prejedukuje rozhodnutie vo veci R. Q. Aj z tejto skutočnosti je nepochybné, že OČTK pochybili, keď viedli dve samostatné konania vo vzťahu k tomu istému skutku.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiadam Krajský súd v Trnave, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie.“

Odvolanie obžalovaného U. A. dňa písomne odôvodnila aj jeho doterajšia obhajkyňa Mgr. Zdenka Rusnáková v rozsahu č. I. 469 - 470 nasledovne (citácia):

„Toto moje odvolanie smeruje proti výroku o vine a teda aj proti výroku o treste a náhrade škody. Rovnako toto moje odvolanie smeruje aj proti konaniu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo. Okresný súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že výpoveď obžalovaného U. A. posúdil ako nevierohodnú a tendenčnú, výpoveď svedka R. Q. súd hodnotí v opise priebehu skutku ako nevierohodnú, pričom však práve naopak hodnotí výpoveď poškodeného R. Q. ako vierohodnú a ovplyvnenie poškodeného alkoholom podľa názoru súdu nemalo podstatný vplyv na jeho vnímanie priebehu skutku. Takéto tvrdenie súdu je nepodložené a nesprávne, uvedené súd nesprávne vyhodnotil, pričom takýto záver nevyplyva z vykonaných dôkazov. Taktiež je potrebné poukázať aj na podstatný rozpor vo výpovedi poškodeného R. Q. a to medzi jeho výpoveďou v rámci trestného oznámenia a výpoveďou zo dňa 04.08.2017 v rámci prípravného konania. Takéto rozpory vo výpovediach považujeme za účelové a zo strany poškodeného za tendenčné. Taktiež sa vyskytli viaceré rozpory v rámci jednotlivých výpovedí poškodeného z prípravného konania a konania pred súdom. Je jednoznačné, že poškodený si priebeh skutku nepamätal, čo vyplýva aj z jeho výpovede zo dňa 04.08.2017. Poškodený sám uvádzal, že si nepamätá ani ako vyzeralo to dievča, ani ju nevie opísať, ani nevie, či jej zaplatil, ani či došlo k sexuálnemu styku. Je absolútne nelogické, aby poškodený podľa súdu vierohodne opísal priebeh skutku, keď si ani sám nepamätal, či mal sexuálny styk. Taktiež R. Q. uvádzal len, že tam bola nejaká osoba vyššia ako on a druhá menšia, teda nevedel špecifikovať, či sa vôbec jednalo o obžalovaného a R. Q., pričom ani obžalovaný a ani R. Q. nie sú nižší ako poškodený. Považujeme za podstatný vplyv alkoholu na vnímanie ako aj pamäť poškodeného. Poškodenému, R. Q. na druhý deň po tom, ako sa mal skutok stať, t.j. dňa 02.08.2017 o 10.41 hod. bolo namerané 0,63 mg/L alkoholu dychovou skúškou. Je nutné zdôrazniť, že dychová skúška bola vykonaná po viac ako 14-tich hodinách od času, kedy sa mal skutok stať, pričom poškodený na pojednávaní dňa 12.02.2018 uviedol, že po skutku už žiaden alkohol nepožíval. Z uvedeného vyplýva, že ešte po 14-tich hodinách mal poškodený v dychu cca 1,26 promile alkoholu. Predchádzajúci deň musela byť táto hodnota oveľa vyššia, a teda aj vplyv na vnímanie, organizmus ako aj na pamäť poškodeného, teda jeho výpoveď nie je možné vyhodnotiť ako vierohodnú a presnú.

Ďalej súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že výpoveď svedkyne S. L. hodnotí, čo sa týka priebehu skutku ako nevierohodnú, nakoľko bola družkou obžalovaného. Uvedené tvrdenie súdu nie je pravdivé, S. L. nebola družkou obvineného, uvedené ani nevyplynulo zo žiadnych vykonaných dôkazov. Taktiež súd ďalej uvádza ako dôvod nevierohodnosti výpovede svedkyne S. L., že sa s obvineným bavili spoločne o predmetnom skutku. Ani takéto tvrdenie súdu nie je ničím podložené, ani nijakým spôsobom nevyplynulo z výpovede svedkyne S. L. alebo obžalovaného.

Súd ďalej vyhodnotil výpoveď svedkyne L. R. ako vierohodnú, avšak len v časti, ktorej vypovedala o skutočnostiach, ktoré vnímala ako priamy svedok, t.j. okolnosti po spáchaní skutku. Takýto záver súdu považujem za nesprávny, nakoľko L. R. je družkou svedka R. Q., na ktorého bola za predmetný skutok podaná samostatná obžaloba. Uvedené vyplýva aj z výpovede svedkyne L. R. zo dňa 08.11.2017, ktorá sama uviedla, že s R. Q. nie je v príbuzenskom pomere, ale je jeho družka. V zmysle uvedeného

súd teda mal práve výpoveď tejto svedkyne vyhodnotiť ako nevierohodnú z dôvodu, že bola družkou spoluobvineného R. Q. (vylúčeného na samostatné konanie), a teda práve jej výpoveď je účelová a tendenčná a je možné predpokladať skreslenie výpovede v prospech R. Q.

Na základe vyššie uvedeného mám za to, že súd svoje rozhodnutie oprel o výpovede, ktoré nekorešpondovali so skutkovým dejom, nie je možné ich považovať za vierohodné, a na ich základe nie je možné dospieť k záveru, že obvinený spáchal trestný čin tak, ako je uvedené v obžalobe a následne aj v rozsudku.

Súd ustálil priebeh skutku len na základe výpovede poškodeného R. Q. a priebeh po spáchaní skutku len na základe výpovede svedkyne L. C. R., pričom záver súdu nevyplýva zo žiadneho iného vykonaného dôkazu, ani nie je nijakým iným dôkazom podporený.

Taktiež súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že ustálil, že medzi obžalovaným a R. Q. existovala vzájomná dohoda na spôsobe spáchania skutku a fyzické napadnutie poškodeného svedkom R. Q. nepredstavovalo exces z ich dohody.

Takýto záver súdu nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, je nepodložený a nesprávny. Akúkoľvek dohodu vyvrátil vo svojej výpovedi aj obžalovaný, ako aj svedok R. Q. Žiaden z vykonaných dôkazov nepreukazuje, že obžalovaný a R. Q. boli dohodnutí na spáchaní lúpeže za použitia zbrane. Tvrdenie súdu, že obžalovaný po spáchaní skutku dal svedkovi R. Q. podiel z odcudzených finančných prostriedkov vo výške 50,- EUR, čo malo predstavovať polovicu sumy, ktorú obžalovaný prezentoval svedkovi R. Q., že bola v odcudzenej peňaženke, je opätovne nepodložené. Takéto tvrdenie vyplynulo len z výpovede svedkyne L. R. ktorej výpoveď nie je možné považovať za vierohodnú v zmysle vyššie uvedeného ako aj z dôvodu, že je drogovo závislá a je možné, že aj v tom čase bola pod vplyvom drog. Táto skutočnosť nebola potvrdená ani obžalovaným a ani R. Q.

Obžalovaný nebol s R. Q. dohodnutý na žiadnom spoločnom konaní, čo vyplýva z výpovede obžalovaného ako aj z výpovede R. Q., ktorý uviedol, že s U. A. sa nedohadoval na odcudzení ani na napadnutí poškodeného. Taktiež mám za to, že súd nesprávne vyhodnotil napadnutie poškodeného R. Q., keď toto konanie nevyhodnotil ako exces jeho konania. Obžalovaný nemal v úmysle použiť násilie, dopustil sa krádeže, a teda nie je možné pripisovať konanie R. Q. na jeho ľarchu a teda nie je možné na základe takéhoto chovania R. Q. kvalifikovať ako lúpež so zbraňou konanie obžalovaného, ktorý sa dopustil krádeže.

Zároveň súd v odôvodnení rozsudku uvádza že úmysel obžalovaného vyhodnotil ako priamy úmysel, pretože obžalovaný chcel za použitia násillia dosiahnuť zamedzenie v odpore poškodeného voči jeho snahe odcudziť mu koženú tašku, keďže poškodený sa odcudzeniu tašky bránil.

S uvedeným záverom súdu taktiež nesúhlasím. Z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a v konaní pred súdom nevyplýva, že by obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže so zbraňou. Zavinenie obžalovaného je sporné, a to vzhľadom k tomu, že obžalovaný nemal v úmysle použiť násilie na prekonanie odporu poškodeného, toľž nie so zbraňou. Obžalovaný nemal ani žiadnu zbraň pri sebe. Obžalovaný sa nedopustil žiadneho konania, ktorým by naplnil skutkovú podstatu trestného činu lúpeže spáchaného závažnejším spôsobom konania so zbraňou, a zároveň úmyselné zavinenie obžalovaného nebolo preukázané, teda nie je splnená obligatórna zložka subjektívnej stránky predmetného trestného činu lúpeže so zbraňou. Zároveň mám za to, že v tomto konaní nebolo ani preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu lúpeže zo strany obžalovaného. Trestný čin lúpeže vychádza zo zavinenia vo forme úmyslu, pričom úmysel páchatela sa musí vzťahovať aj k násilnému konaniu ako prostriedku prekonania alebo znemožnenia odporu obetí, čo v tomto prípade nebolo jednoznačne preukázané.

Žiaden z vykonaných dôkazov nespája konanie obžalovaného s konaním, ktorým bolo poškodenému spôsobené zranenie. Svedkyňa S. L. uvádzala, že utekala s obžalovaným z miesta činu preč, a keď sa otočila, videla ako R. Q. udrel poškodeného palicou, pričom bola vo vzdialenosti 5 metrov a utekala za U. A., ktorý bol pred ňou. Z uvedeného je zrejmé, že v sa v tom čase U. A. nemohol nachádzať na mieste činu. Zároveň R. Q. uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2018, že na mieste činu v tom čase, keď napadol poškodeného nikto nebol, bol tam on sám, bol tam aj poškodený, iné osoby tam neboli. Ďalej uviedol, že obžalovaný bol vtedy s tou babou (rozumej S. L.). Obžalovaný

sa teda nedopustil takého konania, ktorým by naplnil skutkovú podstatu trestného činu lúpeže alebo trestného činu lúpeže spáchaného so zbraňou, z vykonaných dôkazov vyplýva, že úmysel obžalovaného nesmeroval k spáchaniu takéhoto trestného činu.

Zároveň mám za to, že súd nemohol rozhodnúť o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, nakoľko skutková veta obžaloby nekorešponduje so žiadnym z vykonaných dôkazov, je nesprávna, pričom nijakým spôsobom neodzrkadľuje ani len sčasti totožnosť konania alebo následku, pričom súd je viazaný obžalovacou zásadou.

Skutková veta je postavená len na výpovedi poškodeného R. Q. pričom sa nezhoduje so žiadnym ďalším vykonaným dôkazom. R. Q. bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu, pričom ešte na ďalší deň mu bolo namerané 0,63 mg/L alkoholu dychovou skúškou, nepamätal si žiadne konkrétne okolnosti skutku, jeho výpoveď je nevierohodná a mám za to, že na jej základe nie je možné dospieť k záveru ako a za akých okolností bol skutok spáchaný.

Skutková veta obsahuje viacero nesprávnych tvrdení, a to najmä nasledujúce: „... po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným R. Q. odzadu napadli poškodeného R. Q. s úmyslom zmocniť sa jeho vecí tým spôsobom, že R. Q. ho najprv udrel drevenou nohou zo stola hranatého tvaru o celkovej dĺžke cca 60 cm do zadnej časti hlavy, a keď sa Q. otočil, tak mu obvinený U. A. strhol z pleca koženú tašku....., pričom túto tašku sa snažil R. Q. udržať, no následne dostal od obvineného R. Q. druhý úder opäť drevenou nohou zo stola hranatého tvaru do oblasti hlavy, po ktorom sa ju obvinenému U. A. podarilo z rúk R. Q. vytrhnúť ,..“

Skutková veta obsahuje podrobne opísaný priebeh skutku, pričom sú presne špecifikované úlohy obžalovaného a R. Q., avšak takýto priebeh skutku nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu, práve naopak, z vykonaných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný sa na mieste činu v čase napadnutia poškodeného ani nenachádzal. R. Q. uvádzal len, že tam bola nejaká osoba vyššia ako on a druhá menšia, teda nemohol vedieť vyšpecifikovať, či sa vôbec jednalo o obžalovaného a R. Q. a už vôbec nie, kto sa ako konkrétne podieľal na samotnom skutku. Taktiež z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený najprv dostal úder, nakoľko obžalovaný vzal tašku a utekal preč a v čase úderu sa na mieste činu ani nenachádzal, čo potvrdila aj S. L. aj R. Q.. Zmenou skutkovej vety v zmysle vykonaných dôkazov by vznikla nezhoda aj v rámci konania a následku, a teda predmetom rozsudku by bol iný skutok, než ktorý bol predmetom obžaloby a išlo by o porušenie obžalovacej zásady.

Záverom uvádzam, že z vykonaného dokazovania nijakým spôsobom nevyplývalo, že obžalovaný naplnil svojím konaním skutkovú podstatu trestného činu lúpeže, tobôž nie lúpeže so zbraňou. Nijakým spôsobom nebolo preukázané, že zo strany obžalovaného došlo k použitiu násillia alebo hrozby bezprostredného násillia, teda nebol splnený základný obligatórny znak trestného činu lúpeže. Navyiac nijakým spôsobom nebolo preukázané, že obvinený použil zbraň, nakoľko obvinený ani nemal žiadnu zbraň pri sebe, ani nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by obvinený mal v úmysle alebo že by zamýšľal použiť zbraň na prekonanie prípadného odporu poškodeného.

Dokonca ani nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by niektorý z prípadných spolupáchateľov použil zbraň alebo ju mal na tento účel pri sebe alebo že by zamýšľal použiť nejakú zbraň spôsobom uvedeným v Trestnom zákone s vedomím obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci podľa § 321 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného U. A. ani k obom vyššie citovaným odôvodneniam nevyjadril.

Spisový materiál bol odvolaciemu súdu predložený spoločne s predkladacou správou dňa 25. júla 2018. Obžalovaný U. A. i jeho obhajca JUDr. Matej Csenky na verejnom zasadnutí druhostupňového súdu zotrvali na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného U. A. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného U. A. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne a veľmi jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného U. A.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný U. A. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného U. A. odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal už prvostupňový súd.

Na margo odvolacích námietok obžalovaného U. A., špecifikovaných v dôvodoch jeho odvolania prostredníctvom obhajcov odvolací súd dodáva nasledovné:

- dôkazná situácia jednoznačne usvedčuje obžalovaného U. A. zo spáchania skutku v rozsahu prokurátorom podanej obžaloby a skutkových zistení okresného súdu. Obžalovaný A. odňal vec z dispozície poškodeného R. Q. okamžite po tom, čo tento poškodeného jeho spolupáchateľ R. Q. udrel drevenou nohou zo stola do zadnej časti hlavy. Obžalovaný A. teda okamžite začal konať v situácii, keď R. Q. útokom paralyzoval poškodeného a strhol mu z pleca tašku s vecami, dokladmi a peniazmi. Bez predchádzajúceho útoku R. Q. a paralyzovaní poškodeného by U. A. poškodenému veci jednoznačne v skutku popísaným spôsobom neodňal. Priebeh skutku nasvedčuje pravdivosti skutkovej vety obžaloby v tom smere, že útoku voči telesnej integrite poškodeného predchádzala vzájomná dohoda U. A. s R. Q., pretože akt U. A. nasledoval okamžite a bezprostredne po útoku zbraňou (za zbraň sa považuje všetko to, čo môže urobiť útok na telo poškodeného dôraznejším - aj drevená noha zo stola) ozbrojeného R. Q. na poškodeného. Z uvedených dôvodov nemôže protiprávne konanie obžalovaného U. A. vykazovať zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže, ako sa toho domáhali v dôvodoch odvolania obhajcovia obžalovaného,

- jednoznačne nešlo ani o neočakávané vytrhnutie tašky z dispozície poškodeného, tomuto aktu predchádzalo paralyzovanie poškodeného po útoku R. Q.. Obžalovaný U. A. sa v konečnom dôsledku so spolupáchateľom R. Q. o lup podelil. To, že pri delení koristi U. A. R. Q. oklamal (mal mu dať len 50 Eur zo sumy 1.100 Eur pochádzajúcej z skutkom prezentovaného lupu), nemá na hodnotení podstaty veci žiadny vplyv. Napokon obaja spolupáchatelia sú kriminálne závadnými osobami (viď napr. odpis z registra trestov obžalovaného U. A.),

- poškodený R. Q. je na rozdiel od obžalovaného U. A. a R. Q. dôveryhodnou osobou,

- poškodený R. Q. je v pozícii svedka subjektom trestného procesu, ktorý je viazaný prísahou a povinnosťou vypovedať pravdu. Obžalovaný sa môže obhajovať spôsobom aký uzná za vhodný, napr. aj klamať. Obhajobou uvádzané svedkyne sú asociálne a drogovu závislé osoby,
- ovplyvnenie poškodeného alkoholom odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa vyhodnotil tak, že toto nebolo v inkriminovanom čase takého rozsahu, aby poškodený nevedel identifikovať páchatel'ov skutku a ich podiel na spáchaní skutku. Argumenty obhajoby sú v tomto ohľade číro hypotetické,
- výsluch R. Q. v pozícii svedka (aj keď ide o spolupáchateľa skutku) je v zmysle procesných ustanovení Trestného poriadku zákonný. Navyše platí tzv. obžalovacia zásada, keď ide o výlučné dispozičné právo prokurátora („bez obžalobcu nie je sudcu“),
- ako bolo vyššie uvedené, o existencii priamych dôkazov voči obžalovanému U. A. niet žiadnych odôvodnených pochyb, súd prvého stupňa ich správne špecifikoval a v konečnom dôsledku aj vyhodnotil.
- niet dôkazu o tom, že by vo vzťahu ku skutku mali existovať kamerové záznamy.
- obhajcom navrhovaný dôkaz vo vzťahu k DNA (bližšie nešpecifikovaný) nebolo potrebné vykonať a v súčasnosti ani nie je takýto dôkaz s ohľadom na dôkaznú situáciu zrejmu zo spisového materiálu objektívne vykonateľný.
- pofahčujúce a priťažujúce okolnosti súd prvého stupňa vyhodnotil v súlade s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní.
- mentálna retardácia obžalovaného nemá vplyv na jeho trestnú zodpovednosť.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní samosudca okresného súdu dôvodne a v konečnom dôsledku aj správne dospel k prezentovaný skutkovým záverom, ku ktorým niet zo strany odvolacieho súdu viac potrebné čo dodať.

Vzhľadom k výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní postupoval okresný súd v súlade so zákonom a správne, keď uznal obžalovaného U. A. vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Okresný súd správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu v zmysle § 39 Tr. zák., správne ustálil ako priťažujúcu okolnosť predchádzajúce odsúdenia obžalovaného podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a zákonným postupom, zrejším aj z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. dôvodne uložil obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere osem rokov a osem mesiacov (pri možnosti ukladania sankcie v podobe trestu odňatia slobody v rozpätí od osem rokov a osem mesiacov až do dvanásť rokov.

Miernejšia sankcia tak v danom prípade zo zákona neprichádzala do úvahy. Prísnejšiu sankciu odvolací súd obžalovanému uložiť nemohol z dôvodu nedostatku odvolania prokurátora, ktoré by bolo podané v jeho neprospech.

Uložený trest vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný U. A. podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Keďže oba výroky prvostupňového súdu pojednávajúce o adhéznom konaní (§ 287 ods. 1, § 288 ods. 2 Tr. por.) sú správne a zákonné, odvolací súd si v týchto súvislostiach argumenty okresného súdu bez akýchkoľvek disproporcií a pripomienok osvojil.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného U. A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.